

HET WERK VAN DE WITTE BROEDERSCHAP IN DEZE TIJD

1 februari 1974

Goedenavond, vrienden.

Bij het begin van de bijeenkomst moet ik u vertellen, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Denkt dus zelf na. Vandaag is het aan u uit de zaal een onderwerp te stellen.

HET WERK VAN DE WITTE BROEDERSCHAP IN DEZE TIJD

Laat mij allereerst stellen, wat de Broederschap in feite is: Dit is een groepering van onderling samenwerkende - zeg harmonische - entiteiten in de geest en ook in de stof, die zich ten doel stelt, een verdere ontwikkeling van de mens mogelijk te maken en zo, waar nodig, zal trachten in te grijpen in allerhande verschijnselen en ontwikkelingen.

Wat doet deze broederschap normalerwijze? Zij tracht uit verkeerde omstandigheden de beste mogelijkheden te fabriceren. U moet dus niet denken dat de Witte Broederschap als een soort geestelijke dictatuur paternalistisch zegt, wat voor de mensen goed is. De mensen zelf en de omstandigheden maken de situatie waarin u op aarde leeft. Een dergelijke situatie heeft echter vele verschillende mogelijkheden. Hierdoor is het voor entiteiten en bewuste mensen mogelijk iets vooruit te zien en daardoor binnen bestaande mogelijkheden te overzien, wat na een bepaalde ingreep waarschijnlijk wordt. Dit doet de broederschap reeds zeer lange tijd. Maar naarmate deze ontwikkeling sneller gaat, is de mogelijkheid, bestaande ontwikkelingen te modificeren en dus enigszins te wijzigen, wat kleiner geworden. Wanneer alles zeer gezapig gaat, kun je een bepaalde ontwikkeling vaak geheel beheersen. Gaat een ontwikkeling te snel, dan is de mogelijkheid tot het scheppen van invloeden zo kort, dat enorme energieën nodig zijn om ook maar de geringste wijziging tot stand te brengen. Vandaar dat het feitelijk ingrijpen in de menselijke samenleving, zeker in deze periode, niet zo vaak voor zal komen.

Iets geheel anders is het beïnvloeden van het menselijke denken. Het menselijk denken resulteert in iets wat wij wel een gemeenschappelijk bovenbewustzijn noemen. Er is dus een invloed waaraan eenieder het zijne bijdraagt, maar waardoor eenieder ook in zijn reacties beïnvloed zal worden. Het is juist deze vreemde gedachtewereld, waarin je nog veel kunt doen op korte termijn en dit met het gebruik van redelijke eenheden energie. Dat is dus de aangewezen weg in tijden als deze: Verander iets in het denken van de mensheid - al is het maar zeer weinig - en de mens zelf zal deze invloed zelf verder ontwikkelen. In het denken van de mens kun je een enkele idee neerleggen als een zaadje en de kans blijft groot dat er binnen overzienbare tijd reeds een stevig boompje uit voortkomt. Het is deze methode die uit de aard der zaak op het ogenblik het meest gebruikt wordt. In deze tijd zitten wij echter met een groot aantal problemen, waar de mens zelf niet geheel in thuis is. Laat ons als voorbeeld het milieu eens bezien.

Iedereen weet om het bestaan van dit probleem, eenieder maakt zich er druk over. Maar gelijktijdig is er bij deze beschouwingen een mentaliteit die de oplossing hiervan aan anderen meent over te kunnen laten, terwijl men verder eigen voordeel zoekt. Zo is er bv. aan de Rijn een enkele fabriek, onder meer bekend door haar productie van banden voor recorders e.d. die per dag deze rivier meer vervuult en giftig water loost dan een stad zou doen met meer dan 6.000.000 inwoners. Dit doet dus één enkele fabriek. Maar langs de rivier staan vele dergelijke bedrijven. Deze zeer sterke vervuiling uit te veel bronnen betekent dat veranderingen plaats zullen vinden in de ecologie: bepaalde levensvormen kunnen onder deze omstandigheden hier

nog leven, anderen niet. Je kunt nu stellen dat de vervuilers zelf de zaak maar weer in orde moeten maken, door bv. hun afvalwater te zuiveren. Maar dat water zal in de meeste gevallen niet juist gezuiverd worden, met als gevolg een uitstoten van water dat wel niet vuil meer is, maar dat gelijktijdig geen levend water meer is en zo bepaalde kwaliteiten mist. Levend water heeft bepaalde kwaliteiten. Een daarvan is het vermogen, tot op bepaalde hoogte zichzelf te reinigen. Levend water verwerkt door oxygenatie en aantasting door levende organismen, afvalproducten en breekt deze af tot biologisch verwerkbare stoffen - wanneer er ten minste niet te veel afval is.

Je kunt natuurlijk menen, zoals velen, dat de welvaart belangrijker is dan een schone rivier. Je kunt ook proberen de vervuilers hierop attent te maken. Wat op zich niet zo heel erg moeilijk is. Alle mensen kunnen wel zien wat er gebeurt. Maar hun eigen belangen tellen gemeenlijk zwaarder dan een reeks verschijnselen, waarbij men zelf geen belang heeft. Wil je de mensen in beweging krijgen, dan moet je dus invloeden scheppen die betrekking hebben op bepaalde groepen met belangen in deze omgeving, zoals toeristenindustrie, houders van baden, mensen die met boten op die Rijn varen, mensen die vis plachten te vangen in dit water e.d. Wijs je dergelijke groepen op het nadeel, dat zij ervaren en de bron daarvan, dan beginnen de mensen over het verschijnsel na te denken. Wat overigens niet wil zeggen dat er ook iets aan de zaak gedaan zal worden.

Maar er komt een ogenblik, dat het denken wijd genoeg verbreid is - het volgende is een voorbeeld. Ik spreek dus in het volgende niet over iets wat in de zeer nabije toekomst zal gebeuren. Ieder van u zal reeds nu weten, dat soms wel zeer giftige stoffen in grote hoeveelheden in de Rijn terecht komen. Nu verzorgt de Rijn als bron voor drinkwaterwinning tussen de 20.000.000 en 25.000.000 mensen - meer dan alle inwoners van uw land dus. Om een direct ingrijpen tot stand te brengen is het nu alleen maar noodzakelijk dat ergens deze giftige stof te laat wordt geconstateerd, zodat een kleine ramp hierdoor ontstaat, want eerst dan zullen de mensen die tot op dat ogenblik voornamelijk gepraat en gekankerd hebben, ook werkelijk iets gaan doen. Het is als zo vaak: eenieder weet dat de put gevaarlijk is; iedereen weet dat het kalf gevaar loopt, maar eerst wanneer het kalf verdronken is, zal men de put willen dempen. Dat is nu eenmaal hogere politiek, de economische drang van deze tijd en daar zullen wij ons bij neer moeten leggen. Het zijn de mensen zelf die de mogelijkheden geschapen hebben en voor de ontwikkeling aansprakelijk kunnen worden gesteld. Maar de broederschap kan in het gestelde geval ervoor zorgen dat geen al te grote gevolgen optreden door ervoor te zorgen dat men nog tijdig beseft, wat er aan de hand is en er gelijktijdig zorg voor dragen, dat een dergelijke gebeurtenis alom bekend wordt en onrust baart.

Het voorgaande voorbeeld zal u duidelijk maken dat je vaak met een in verhouding gering gebeuren een grote en algemene ontwikkeling op gang kunt brengen. Let wel: je kunt dan niet tevoren zeggen dat die ontwikkeling bepaalde zaken met zekerheid zal veranderen, je kunt alleen zeggen dat door zekere omstandigheden en openbaarheid daarvan zekere ontwikkelingen tot stand zullen gaan komen. Wanneer wij elke ontwikkeling die ten detrimente van de mensheid en vooral haar geestelijke vooruitgang werkt zo veel mogelijk afremmen, en elke ontwikkeling die tot een betere levensmogelijkheid van de mensheid zal bijdragen, en bovendien een snellere geestelijke bewustwording van de mensen mogelijk maakt, bevorderen, dan kunnen wij daarmee iets bijdragen tot de waarde van de mensheid in de kosmos.

Laat ons nu eens gaan zien wat de broederschap in deze dagen dan al zo doet. Om u daarvan een voorbeeld te geven: Het is mogelijk geworden, het verschil tussen de woorden en de feiten in deze oliecrisis in meerdere landen algemeen bekend te doen worden. Er zijn natuurlijk mensen die dit jammer vinden, zoals bv. de oliemaatschappijen en degenen die alle verklaringen geheel au sérieux genomen hebben. Bij u zijn er enkele bewindvoerders die het eigenlijk maar jammer vinden dat de aangekondigde grote schaarste niet is doorgegaan. Door duidelijk te maken wat er precies aan de hand was, hebben ook wij bijgedragen tot een bepaald verloop van de ontwikkelingen. Zelfs hier, in deze zaal, hebben wij u precies duidelijk gemaakt hoe het werkelijk stond met de benzinevoorraden en de olievoorraden plus het verloop van zaken.

Wij hebben dit overal, waar dit maar mogelijk was, gedaan, zowel door inspiratieve inwerkingen als op andere wijze. Wij hebben er bv. voor gezorgd, dat arbeiders bepaalde zaken opmerkten en dezen bijzonder duidelijk naar voren brachten, zodat zij van hun bonden de opdracht kregen het verloop verder te observeren. Wij hebben ertoe bijgedragen dat reeds in een vroeg stadium de pers allerhande gegevens overnam tegen de wil en de belangen van de regering in.

Zover een voorbeeld in eigen land. Op het ogenblik is men druk bezig de Arabische staten duidelijk te maken wat zij met die olieboycot e.d. op het ogenblik werkelijk aan het doen zijn. Wij brengen overal inzicht in de moeilijkheden die men veroorzaakt, ook voor zichzelf. Dit moet dan weer gedaan worden in een gebied dat het gemakkelijkste aan zal spreken op dergelijke mededelingen en in verhouding de beste mogelijkheden voor perscommunicatie bezit etc. Wat betekent dat onze voornaamste aanzet in dit geval voorlopig in Egypte ligt. Gelijktijdig zijn wij bezig bij vele mensen enig schuldbewustzijn aan te kweken: mensen die tot op heden vaak meenden: die Arabieren moet de zaak zelf oplossen, want de Israëli's hebben recht op hun land - zonder zich bezig te houden met alles, wat er verder is gebeurd. Juist deze mensen vergeten maar al te vaak dat de grootmachten, de machtige staten, voor het geheel van deze ontwikkelingen feitelijk aansprakelijk zijn. Nu kunnen wij dus bij een aantal mensen een schuldbesef doen ontstaan, zelfs in de betrokken landen. Dit betekent niet dat Israël weg zou moeten. Dat kan niet meer. Maar het is wel mogelijk dat de westelijke landen nu eens iets gaan doen voor de Palestijnen, dat zij ook eens nagaan, wat er gaande is.

Zoals wij zullen proberen te stimuleren dat men eens algemeen nagaat wat er eigenlijk met de olieprijs aan de hand is. De broederschap doet al wat mogelijk om ook hier een beter besef van de feiten tot stand te brengen. Wat overigens niet zo heel erg belangrijk is, maar weer andere zaken in beweging kan brengen. Zo ligt de zaak in uw land ongeveer als volgt: Bij een benzineprijs van rond 90 cent/liter zal het olieproducerende land ongeveer 17 cent krijgen, krijgt de staat der Nederlanden rond 47 centen - belastingen - en de maatschappij die de olie verwerkt en verdeelt, ongeveer 26 cent. Het is deze vreemde situatie, waardoor een oliemaatschappij bij een verminderde afzet door prijsverhogingen meer kan verdienen. Om het simpel te stellen: hun concessies zijn gebaseerd op procenten - prijzen per barrel. De eigen winst zal in procenten van deze oerprijs kunnen worden uitgedrukt. Stel, dat een liter ruw 10 cent kost. Stel een werkelijke winst van 10%. Dan is de eigen winst per liter 1 cent. Kost een liter ruw een gulden, dan blijft het te verzetten werk daarbij gelijk, maar wordt de winst een dubbeltje. Vele kleintjes maken dan een heel grote. Tenminste: zo redeneert men in de wereld van de oliemaatschappijen die - al wordt dit niet overal erkend - tezamen een kartel vormen.

Dit kartel op zich is een supranationale invloed die veel tot stand brengt, dat ons minder aanvaardbaar voorkomt. Daarom menen wij dat het voor de mensen belangrijk is zich te realiseren wat er eigenlijk aan de hand is. Zij moeten begrijpen dat zij door bv. hun auto-verslaafdheid, ontwikkelingen, die in eigen land mogelijk zouden zijn, zich onmogelijk hebben gemaakt. De mensen moeten begrijpen dat zij niet alleen voor zich een veel kostbaarder vervoersmethode hebben gekozen, maar gelijktijdig daarmee een groot aantal andere, ideële waarden opzij hebben gezet. Het is op het ogenblik zo dat, wanneer iemand het tegen zijn geweten acht om extra bonnen te kopen, zo doet hij dit toch en beklaagt zich hoogstens bij de Heer, dat hij een grote zondaar is.

Op andere gebieden zie je vaak vergelijkbare ontwikkelingen die een ingrijpen o.i. noodzakelijk maken. Er zijn bv. filosofen en religieuze denkers, wier denken op zich voor ons wel aanvaardbaar zou zijn, tenminste zolang het niet te dogmatisch wordt. Zolang dit denken echter los blijft staan van de werkelijkheid van de maatschappij en de samenleving, heeft het maar weinig betekenis. Indien de mens echter door dergelijke prikkels tot belevingen komt in zich, die hij om weet te zetten in het kader van zijn maatschappelijk bestaan, dan is het mogelijk hiermee - en desnoods ook hiertegen - iets te doen. De Witte Broederschap heeft dan ook heel wat zaken op aarde, waarbij zij betrokken is en blijft, waarin zij tracht geestelijke waarden zowel als stoffelijke verbeteringen tot stand te brengen. Ik zou dezen niet allen op kunnen sommen.

Besef echter dat elk van deze gevallen ook geestelijk van betekenis kan zijn en de innerlijke ontwikkelingen van de mensheid kan beïnvloeden.

Neem b.v. Israël contra de Arabische Staten. Hier probeert men, ook binnen Israël, een wat ander besef te doen ontstaan, meer menselijke overwegingen een rol te laten spelen boven een gevoel van eigen superioriteit en uitverkoren zijn. Ik geloof overigens niet dat dit op kortere termijn geheel zal gelukken, maar men doet zijn best daarvoor. Gelijktijdig is men bezig de mentaliteit van: ik heb gelijk en dus recht en verder bestaat er niet, zoals dit bij de Arabieren een grote rol speelt, wat om te buigen. Men probeert op grond van de stoffelijke ontwikkelingen ook in de machtsverdeling binnen de Islam veranderingen tot stand te brengen. Tot op heden is het hierbij zo, dat enkele vaak wat oudere mensen de gehele politieke gerichtheid van de godsdienst zijn gaan bepalen en daarbij in hun zoeken naar macht voor die Islam - en voor zich waarschijnlijk - ook de werkelijke leringen, uitspraken en wetten van de profeet gewoon over het hoofd zien, of uitleggen, tot zij het tegengestelde schijnen te betekenen. Men stelt dat deze waarden bv. alleen gelden, wanneer het relaties tussen Islamieten betreft. In dat geval kan men de wet alleen over het hoofd zien, wanneer de gelovigen ongehoorzaam zijn aan hun leiders.

De onderlinge samenwerking doet dan verder vaak denken aan de EEG, waar men immers ook spreekt over een algehele samenwerking, maar Frankrijk er niets veel voor voelt, Italië er niets aan kan doen en anderen ook hun eigen belangen boven alle leuzen schijnen te stellen. Zou men een mentaliteitsverandering door kunnen voeren, die er nu reeds deels is, dan verandert er heel veel in de menselijke verhoudingen, zowel als in de mogelijkheid tot innerlijke harmonie en bewustwording. Op het ogenblik is een dergelijke mentaliteitsverandering reeds betrekkelijk sterk - vooral bij intellectuelen - merkbaar. In Egypte wordt een dergelijke ontwikkeling met geweld de kop ingedrukt, maar steekt zij ondanks alles steeds meer de kop op. Zelfs in bepaalde minder ontwikkelde gebieden - zoals bv. de oliesjeikdommen nog zijn - spelen dezen tendensen een rol, vooral onder de jeugd die nu meer onderricht krijgt. De invloeden in de Islam worden, ook in landen als Pakistan en Indonesië, wel degelijk onder de loep genomen en men probeert hier iets aan het gangbare denken te veranderen. Wanneer de mens namelijk tot het besef komt, dat een kosmische of goddelijke wet, een goddelijk gebod ook, niet alleen naar de letter kan worden beleefd, doch ook een bepaalde levenshouding betekent, waaraan men zich niet kan onttrekken zonder het geheel van hetgeen men beweert te geloven en na te streven, in feite geheel te verwerpen, komt men geestelijk zowel als materieel weer een stapje verder.

Het is duidelijk, dat de broederschap hiermede overal bezig is. In Rusland bv. heeft men reeds kans gezien om de waarde van o.m. Lenin en diens uitspraken dermate te relativiseren, dat een grote vernieuwing van denken - zij het nu nog ondergronds - een toenemende invloed begint te krijgen op bepaalde, tot nu toe voornamelijk economische aspecten van de staats-socialistische maatschappij. Ook in China zijn op het ogenblik bepaalde veranderingen aan de gang die zich ook doorzetten in de relaties met het buitenland. Realiseer u, dat het geschil tussen China en Zuid-Korea niet alleen maar een toevallig geschil is, maar iets wat men wil gebruiken om door middel van propaganda voor eigen grootheid en de aanvallen daarop uit de buitenwereld een eenheid te versterken, die de laatste tijd sterk aangetast werd. De mensen moeten, ook in China, gaan beseffen dat bv. de uitspraken van Mao in vele gevallen juist en goed kunnen zijn, maar dat de uitleg, die daaraan de laatste tijd wordt gegeven, niets meer met Mao en filosofie of revolutie heeft te maken. Mao is langzaam maar zeker in dit land het handboek geworden voor een orthodoxie, die in een schijnprogressiviteit naar buiten toe een fossilisering van de maatschappij nastreeft.

Ook hier moet de mens iets gaan doen. Er zijn voor de geest kansen, ook hier het menselijk gevoel, de innerlijke waarden, het z.g. geweten van de mens aan het werk te zetten. Hoe men normalerwijze pleegt te reageren weet u wel. Neem de kwestie van de Sahelstrook. Onder invloed van een suggestieve propaganda heeft men getracht die mensen wat te helpen; dit ten voordele van degenen die de nodige stoffen en artikelen voor hulp mochten leveren. Daarna was de mogelijkheid tot winstnemingen en opruiming van overbodige voorraad voorbij. Het gevolg is dat de mensen daar nu nog creperen, terwijl met dezelfde middelen, mits bewuster, minder

op winst en politiek aanzien gericht, een groot deel van die nood meer blijvend uit de weg geruimd had kunnen worden. Men dient te beseffen dat je niet mag stellen dat het voldoende is die mensen eens even te verplegen en te eten te geven, waarop zij het zelf maar weer verder moeten doen. Je dient die mensen een mogelijkheid te geven elders op een andere wijze te gaan leven. Op het hoe van deze noodzaak is nog geen antwoord gegeven - prestige e.d. spelen in dit verband nog een te grote rol: toch gaan steeds meer mensen beseffen dat dit noodzakelijk is. Men beseft dat het niet voldoende is enkele dokters te zenden om de mensen wat op te lappen en hen daarna weer in de steek te laten. Het is evenmin voldoende de mensen wat meel en melkpoeder te voeren en daarna te stellen: eten heb je nu even gehad; zoek het nu verder maar zelf uit.

Meestal schuift men eigen verantwoordelijkheid van zich af door te verwijzen naar grote machten, waartegen toch geen verweer mogelijk is. Iets, wat doet denken aan de toenemende neiging tot dictatuur in steeds meer staten. Zelfs uw land is in dit opzicht niet geheel van alle smetten vrij. Wanneer wij de dictatuur dermate excessief kunnen maken dat de mens gaat begrijpen wat zij betekent: een algehele ontrecting van allen, dan zal de mens terug moeten vallen op het enige wat hij nog kan doen: Denken, beleven, voelen, in jezelf iets proberen te bereiken, andere krachten en gaven, andere wegen en mogelijkheden zoeken. Wegen en middelen die net nog even buiten de greep vallen van die mensen die met hun alwijsheid wel even alles voor allen in juiste orde voor elkaar kunnen brengen.

Denk nu niet dat dit alleen maar geldt voor enkele Zuid-Amerikaanse staten. U realiseert zich misschien niet hoe op het ogenblik de toestand is in Engeland? Beseft u niet dat bv. de bezetting en afgrendeling van dat vliegveld eerder als een repetitie voor iets anders moet worden beschouwd, dan als een reële maatregel tot beveiliging van de luchtvaart? De aanvliegende vliegtuigen zou men met een Sam-raket immers ook vanuit bv. het Hydepark neer kunnen schieten? Het gaat hier in wezen om een voorbereiding voor de mogelijkheid dat de regering alle macht geheel in handen zal nemen met behulp van de militairen en daarmee alle stakingsacties zeer hard en zonder meer zal kunnen onderdrukken. Men is immers van bepaalde kringen daar van mening dat de belangen van de staat zonder een dergelijk machtsvertoon te zeer geschaad zouden kunnen worden. Dat is de ontwikkeling in Engeland, een land dat altijd voor persoonlijke vrijheid van de mens, vrijheid van mening heeft willen staan. Toch zijn daar op dit ogenblik hoge militairen plus hoge regeerders die overwegen om, wanneer de mijnwerkers werkelijk in staking zouden gaan, enkele dagen nadien militair alle taken over te doen nemen en gelijktijdig alle belangrijke plaatsen militair te bezetten, terwijl men elke uitbetaling van vergoedingen van welke aard dan ook aan de stakers hoopt te kunnen verhinderen.

Dit zijn plannen die op dit ogenblik bestaan. Dat kan geen kwaad. Laten de mensen maar eens geconfronteerd worden met de werkelijke machtsverhoudingen en de bestaande tegenstellingen in belangen. Laat hen maar eens beseffen wat de werkelijke situatie is op dit ogenblik. Laat die mensen dan maar zelf zoeken naar een andere mogelijkheid, een andere gerichtheid e.d. Op dit moment, waarop ik hier spreek, zijn in Engeland meer dan 50 spiritistische bijeenkomsten aan de gang - van grotere omvang dan. In tenminste de helft daarvan worden de gegevens, die ik u hier geef, verspreid, dit op verzoek van de Witte Broederschap. Dit gebeurt ongeacht het feit dat geheel verschillende geesten en geestelijke groepen zich middels mediums van verschillende kwaliteiten uiten. Wanneer u dit in ogenschouw neemt, zult u mogelijk ook begrijpen wat de broederschap in deze dagen doet. Zij kan niet voorkomen dat er excessen ontstaan. Maar die excessen liggen in de mens. Zij kan daarom er wel toe bijdragen dat deze excessen een zodanig kenbare en directe vorm krijgen, dat het voor de mens onmogelijk wordt de ogen hiervoor te sluiten en verder aan de feiten voorbij te gaan. De mensen zullen zich hierdoor steeds sterker gaan afvragen of er andere mogelijkheden, andere wegen en vooral ook innerlijke zekerheden te vinden zijn, waardoor men dit alles aan kan. De mensen zullen innerlijke krachten moeten zoeken en hun eigen houding bepalen, ongeacht de stoffelijke pressies.

Er is wel eens gezegd, dat de broederschap en wat dit betreft ook onze orde, zich te veel met politiek bezighoudt. Maar weet u eigenlijk wel wat die politiek betekent? Weet u wat parlement

betekent? Dit woord schijnt samengesteld te zijn uit de Franse woorden parler en mentir. Politiek is in vele gevallen niets anders dan bedrog, goed bedoeld bedrog vaak, misleiding uit edele drijfveren geboren. Maar wanneer de mensen bewust moeten worden, zullen zij uiteindelijk zich niet langer meer in slaap moeten laten wiegen en zullen zij ook moeten beseffen dat het niet gaat om woorden, maar om werkelijkheden. Wanneer de mensen eindelijk gaan begrijpen dat de uiterlijkheden niet zo belangrijk zijn, dat het voor je christenzijn bv. geen werkelijk verschil uit kan maken, wanneer je bisschop Gijsen of Zwartkruis heet, komen zij mogelijk verder. De mens moet beseffen dat het er vooral om gaat, hoe je in jezelf een waarheid, geestelijk of niet, weet te beleven. Zoals het er om gaat, wat hij is voor zijn medemensen en het daarbij geen verschil uitmaakt, of de mannen van de KVP, de PvdA, of een andere groep aan het bewind is. Zoals men dient te beseffen dat het niet belangrijk is, welke partij aan de macht komt, mits de mensen die aan de macht komen, maar integer zijn.

Mensen die dit alles gaan beseffen, zullen zichzelf ook dienen af te vragen, of eigen integriteit in de maatschappij niet veel belangrijker is dan alle leuzenroeperij. Zoals zij zich dan af zullen moeten vragen, of er innerlijke gebieden zijn, waaruit je krachten kunt putten, waaruit je nieuwe vermogens en mogelijkheden naar voren kunt brengen, zodat je werkelijk integer in die maatschappij kunt bestaan en je niet langer hoeft te onderwerpen aan het spel van wederkerige onderdrukking, diefstal en leugen. Wat mogelijk hard klinkt, maar waar is. De mensheid van heden verkeert in een overgangsfase. De mensheid heeft een lange tijd maatschappijtje gespeeld. Maar van een werkelijke maatschappelijkheid, d.w.z. een werkelijke gemeenschap, berustende op bewuste en bedoelde samenwerking tussen allen is nog steeds geen sprake.

Indien ik uw maatschappij, van welk facet dan ook benaderd, wil omschrijven, is het eerste wat mij opvalt dat ook hier geldt: ik een beetje meer dan jij. In deze overgang tussen twee tijdperken moet de mensheid leren dat het menszijn iets anders is dan alleen maar een vinden van betekenis in eigen ogen en die van anderen, door een al dan niet werkelijk bestaande meerwaardigheid te tonen. Het betekent dat mensen een integratie moeten vinden die niet alleen uit uiterlijkheden kan bestaan. Het betekent dat mensen mee moeten leren denken en voelen met anderen. Het betekent zelfs, dat men hogere waarden of krachten - die men als godsdienst, filosofie of anderszins aanduidt - in en vanuit zichzelf dient te beleven, zodat ook hierdoor de hechtheid van het samen mens zijn beter ontwikkeld wordt.

Daarvoor werkt de broederschap op dit ogenblik, zoals lange tijd in het verleden ook het geval is geweest in Spanje, Chili, de USA, in Mexico zo goed als in India, Israël en zelfs in Japan. Nu is Japan voor ons een wat moeilijk geval, omdat aan de ene kant een grote vergeestelijking voor de Japanner betrekkelijk eenvoudig mogelijk blijkt, maar wij aan de andere zijde geconfronteerd worden met superioriteitsbewustzijn, dat ook in het geestelijke leven een zo dominerende rol pleegt te spelen, dat een werkelijke samenwerking en een werkelijke harmonie met anderen hierdoor maar beperkt mogelijk lijkt. Niet geheel onbegrijpelijk overigens, dit verschijnsel. Wij hebben te maken met een volk dat zich altijd superieur heeft gevoeld, doch een zeer smartelijke nederlaag heeft geleden en dus nu langs alle wegen iets van de gevoelens van meerwaardigheid voor zich tracht terug te winnen. Toch zullen wij ook hier iets moeten doen. De mensen moeten tot een beter begrip van eenheid komen. En indien dit niet mogelijk is, dan laten wij desnoods een natuurramp iets erger worden, of onderdrukken wij bepaalde facetten daarvan zoveel ons mogelijk is, opdat de mensen zich meer op elkaar aangewezen zullen voelen.

Ik kan mij overigens voorstellen dat heel wat mensen de broederschap en haar werken verkeerd bezien. Er zouden in uw land wel mensen kunnen zijn, die na het horen van dit alles uit zouden roepen: Indien jullie zoveel doen, waarom zitten wij dan nog met die benzinedistributie? Want zo zijn de mensen - waarbij zij niet begrijpen dat de schijnvertoning van de benzinedistributie in uw land op het ogenblik maar een van de vele leugens is, die men zichzelf en anderen vertelt om zo in eigen ogen eigen gezicht te kunnen redden. Wat zeer menselijk is. Maar datgene wat op de achtergrond staat van oliecrisis en stijging van grondstofprijzen, is iets geheel anders: Het is in wezen een logische reactie op economisch vlak op de voortdurende diefstal die werd

uitgevoerd door inflatie in die landen, met wier munteenheden de meeste aankopen in de z.g. onderontwikkelde gebieden plaats hadden. Men is dit in die landen langzaamaan gaan begrijpen. Het wordt nu in de eerste plaats een kwestie van een primitief zoeken naar macht. Maar juist in dit zoeken naar macht, zal men zich mogelijk ook wat meer van eigen waardigheid en werkelijke potentie bewust kunnen worden.

Een mens die geen begrip heeft voor menselijke waardigheid, zowel in zich als in anderen, kan nooit een werkelijk goed mens zijn. Hij is ofwel een beest dan wel een slaaf. Alleen een mens die van zichzelf bewust is, kan ook t.a.v. geestelijke krachten en geestelijke waarden verder gaan, kan samenwerking vinden met anderen, zal een werkelijk onderscheid kunnen maken tussen wat voor de mensheid goed en wat voor de mensheid kwaad is. Dat in deze ontwikkelingen een dolle honden mentaliteit zo hier en daar tijdelijk zal overheersen, is betreurenswaardig, maar daaraan kunnen wij niet al te veel doen. De Witte Broederschap moet proberen in een betrekkelijk korte periode van rond 10 jaren, een zodanige mentaliteitsverandering tot stand te brengen, dat de plaatselijke oorlogen, die nu overal bestaan en voor een groot deel - onder ons gezegd en gezwezen - gevoed worden door bepaalde belangengroepen, langzaam maar zeker het loodje leggen, verdwijnen als een rivier in de woestijn die langzaam maar zeker in het zand verdwijnt, zonder dat je precies kunt zeggen, hoe, waar of waarheen. Daarbij dient de broederschap gelijktijdig een zodanige verandering in menselijk gedrag en bewustzijn tot stand te brengen, dat het onmogelijk wordt een wereldoorlog te beginnen.

Wat betekent, dat een mentaliteit geschapen dient te worden die geluk tegen z.g. welvaart kan afwegen, die rechtvaardigheid kan afwegen tegen de mogelijkheid ten onrechte zelf iets meer te hebben. Deze mentaliteitsverandering zo bevorderen, dat zij na rond 10 jaren van grote invloed wordt, is, geloof mij, een zware taak. Toen ik in het begin zei dat de broederschap op het ogenblik overuren maakt, zo was dit zeker niet alleen maar een grap: Het aantal mensen op aarde is nu groter dan ooit in de bekende geschiedenis het geval is geweest. Het aantal extreme stromingen is aanmerkelijk groter en kent grotere verschillen dan ooit tevoren. De internationale belangengroepen en concerns zijn machtiger dan vorsten ooit waren en bepalen in vele gevallen de politiek van de machtigste staten van deze wereld. Er zijn ontzettend veel verschillende krachten aan het werk. Wij weten daarvan meer dan mogelijk voor ons goed zou zijn, wanneer wij op aarde zouden leven. Nu echter zullen wij in ons streven de mensheid te helpen, van deze kennis en de feiten gebruik moeten maken: wij kunnen daaraan niets veranderen. Je kunt bv. niet van Nixon een eerlijk mens maken en je kunt van Kissinger geen eerlijk diplomaat maken. Dat zouden zij alleen zelf kunnen doen en de neiging daartoe lijkt mij bij deze beiden nogal beperkt.

Wij kunnen echter wel datgene, wat dergelijke mensen zijn en wat zij doen, dat wat er gebeurt, gebruiken om de mensen wakker te roepen en de mensen te laten zien dat zij hun maatstaven voor waardebepaling van mensen en dingen maar eens moeten veranderen. Wij kunnen de mensen mogelijk ook duidelijk maken dat je niet in de wereld bent om anderen te beleren, om anderen te verdrukken, maar om tezamen met anderen te zijn. Wij kunnen hen mogelijk zelfs duidelijk maken dat zending, roeping, veelal woorden zijn, die alleen maar gebruikt worden om de behoefte meer te zijn dan een ander of macht in handen te krijgen, op een schone wijze te vermommen. Tien jaren hebben wij daarvoor. In die jaren kunnen wij geen grote veranderingen tot stand brengen. Dat kan zelfs de Witte Broederschap niet, al is zij ook nog zo groot. Maar zij kan het denken van de massa in deze periode wel degelijk beïnvloeden en dit kan zeer belangrijk zijn.

Daarnaast kan zij vele zaken die geheim waren, openbaar laten worden. Om dit te bereiken kan zij zelfs gebruik maken van de vijandschap die tussen bepaalde groepen op aarde bestaat. Om u een voorbeeld te geven: vele van de schandalen rond Nixon zouden nooit zijn uitgekomen, wanneer deze man niet door een bepaalde groep beschouwd werd als een bedreiging van hun belangen. Zijn buitenlandse politiek vooral, die nogal succes heeft, is niet in overeenstemming met de belangen van bepaalde grote handelshuizen. Dergelijke dingen kun je en mag je niet

veroorzaken, maar wanneer zij bestaan, mag je er wel gebruik van maken en dit is soms zelfs mogelijk daarvan op voor machtigen verwarrende wijze gebruik te maken. Gezien de heersende spanningen is het niet onmogelijk dat bv. na korte tijd onthullingen geschieden over de wijze waarop instanties van de USA en de middelen van deze staat misbruikt werden om bepaalde belangen te dienen en op onrechtmatige wijze als het leveren van wapens aan verzetsgroepen, het zelf opzetten van revoluties en dergelijke handelsgroepen hun eigen belang, vaak tegen dat van de staat in, dienden.

Het is immers vooral het feit, dat Nixon de macht over alle instanties geheel aan zich probeerde te trekken en zo andere groepen het voortgaan op de gebruikelijke wijze moeilijk maakte - of erg duur maakte - is een van de redenen dat hij werd aangevallen en dat gegevens over zijn handelingen werden verstrekt - of moet ik zeggen: uit konden lekken? Op zich is het niet belangrijk overigens. Komen mensen die niet betrouwbaar zijn, in moeilijkheden die zij zelf mede veroorzaakt hebben, dan is dat natuurlijk niet erg. Maar de spanningen die zo worden opgebouwd, kunnen mogelijk wel gebruikt worden om de mensen te laten ontdekken welk spel er gespeeld wordt, hen te laten zien hoeveel van hun idealen in feite alleen maar handig verkapte reclameleuzen zijn van degenen die hen wensen te bezitten en te beheersen.

U vraagt zich mogelijk af of dit alles nu werkelijk geestelijk zo belangrijk is. Wel, de stichter van het Leger des Heils heeft eens gezegd: Je kunt de mensen niet tot Jezus brengen, wanneer hun maag rommelt van de honger. Want dan verstaan zij je niet. Zo ben ik persoonlijk van mening dat je de mensen niet tot erkenning van hun werkelijke mogelijkheden en geestelijke noodzaken kunt brengen, wanneer zij niet in de gemeenschap de noodzaak beleven iets anders te zijn of anders te leven. De broederschap is druk bezig met dergelijke projecten. U weet daar waarschijnlijk alles vanaf. Er is Wessac-bijeenkomst en daarop volgt beraad. Nu is men bezig vele problemen in een bepaalde orde tot uiting te doen komen.

Neem bv. de Vietnamkwestie. Herinnert u zich dat wij, toen ons gevraagd werd of er nu werkelijk vrede in Vietnam zou komen na alle besprekingen, wij als antwoord gaven: De Amerikanen gaan weg, maar het zal zeker nog tot 1970 duren voor het oorlogsconflict en geweld daar werkelijk tot rust kunnen komen. Ik meen dat de feiten ons hier tot op heden gelijk geven. Waarom die strijd voortgaat, zullen de mensen in het land zelf moeten leren begrijpen, voor er veranderingen kunnen ontstaan en ook de mensen op de wereld zullen moeten leren begrijpen, dat het hier gaat om de tegenstelling tussen twee zetbazen van grote internationale belangen en machtsgroepen. Aan de ene kant een zetbaas van de coöperatieve wereldbeheersing, aan de andere kant een zetbaas van de economische strijd om de macht. Zolang deze beiden er zijn, zal er geen werkelijke vrede kunnen heersen, zelfs wanneer men een van de twee zou verwijderen. Men zegt wel eens: Wanneer Thieu maar weg is, is het vrede in Vietnam. Maar dat is niet waar. Maar wanneer de mensen begrijpen dat er een andere mogelijkheid bestaat: een samenwerken en tezamen iets betekenen, ook zonder de "grote voormannen", zonder ideologieën en lege leuzen plus onmenselijkheden, zal men een stap verder zijn. Dan zal men gaan beseffen dat het meest belangrijke bestaat uit een begrip voor de medemens en diens problemen.

Het meest belangrijke op de wereld is op het ogenblik wel hem duidelijk te maken dat zijn medemens zijn vijand niet is, ook al leeft en denkt hij anders, dan jezelf doet. Zo de eerste opzet slaagt zullen wij voor het bereiken van dit tweede doel nog rond een eeuw tijd hebben. Slaagt de broederschap er in een deel van de mensheid dit duidelijk te maken en praktisch te doen beleven, dan is het geheel van de mensheid door een zeer moeilijke periode heen gekomen. Dan is er niet alleen veel minder kans dat de mensheid zichzelf ten gronde richt of zelfs geheel vernietigt, maar is er ook een geheel nieuwe ontwikkeling in de mens ontstaan, waarbij geestelijke krachten en kwaliteiten belangrijk worden en mentale waarden niet meer voornamelijk worden gezien als een bezitten van zoveel mogelijk kennis, maar de waardering eerder gebaseerd zal zijn op doorzicht, op begrip, op het vermogen de werkelijkheid in je op te nemen en daarmee dan te werken. Wat betekent dat een andere soort mensen de gemeenschappen zullen gaan domineren. Dan zal de mensheid lange tijd zich verder kunnen

ontwikkelen en zal ook de broederschap op langere termijn kunnen gaan werken. Maar in moeilijke jaren als dit wordt er veel, zeer veel gedaan.

U realiseert zich waarschijnlijk niet voldoende, dat ook dit jaar er een is, waarin een wereldoorlog mogelijk is. Toch zien wij dat achter de schermen allerhande argumenten worden gebruikt en maatregelen worden ontworpen, die in de richting van een veelomvattend conflict zouden kunnen wijzen. De USA heeft bv. duidelijk gemaakt, dat zij bij elk verder Arabisch ingrijpen bereid is in te grijpen met alle militaire en economische middelen, ook met alle wapens, waarover men nu kan beschikken. Het zal u waarschijnlijk ook niet bekend zijn dat Rusland een dergelijke garantie heeft gegeven aan de Arabische staten en wel zeer in het bijzonder aan Egypte, waarbij wordt gesteld dat, zo hernieuwde Israëliische agressie zou ontstaan, de USSR met haar gewapende macht en alle middelen aan Egyptische zijde zal strijden. Dat is dan de geheime diplomatie, het beleefde ongeremde afpersingsspel dat internationale politiek ten bate van de vrede wordt genoemd. Maar dit betekent wel dat de situatie heel wat meer gespannen is dan de meesten van u zich realiseren.

Daartegen is gelukkig vanuit de geest wel iets te doen. Hier kunnen verschillende mogelijkheden worden uitgespeeld, geactiveerd om onbelangrijke zaken opeens belangrijk te maken en omgekeerd, waarbij zelfs een mate van openbaarheid een rol kan spelen. Indien voldoende mensen weten wat er aan de hand is, ontstaat een zo grote pressie op de regeerders, dat een oorlog niet meer waar gemaakt kan worden. Zo bezien zult u met mij eens zijn dat hetgeen de Witte Broederschap in deze dagen doet, van groot belang is voor het geestelijk en materieel welzijn van de mensen. Nu weet ik wel dat veel mensen liever zouden zien, dat wij ons vanuit de geest voortdurend en uitsluitend bezig zouden houden met het inwijden van alle lieve mensen die daarvoor geschikt zijn. Indien u zo denkt, moet u toch eens even luisteren: Wanneer je wilt leren schaatsen, dan neem je een kruik, een paar schaatsen en een stuk ijs. Daarop val je net zolang tot je geleerd hebt te blijven staan. Als de mens ingewijd wil worden, speelt zich eenzelfde proces af: Zoek de waarheid in jezelf, probeer die waar te maken buiten je. Daarbij val je elke keer weer op je neus. Sta dan op en ga door, ook al kost dat moeite.

Wanneer wij u super de luxe met zachte kussens moeten inwijden, bereikt u geen werkelijke inwijding. O, wij kunnen u natuurlijk allerhande rangen toe gaan kennen. Iemand behoefte? Wil iemand bv. grootpotentaat van de inwijding derde graad met de gouden sterren worden? Het betekent toch niets, dus u mag die titel best nemen, wanneer u dit nu werkelijk zo belangrijk vindt. Daaraan hebben wij echter voor een werkelijk ingewijd zijn en dus meer bewust en met bewuster gebruik van eigen krachten en mogelijkheden nastreven, niets aan. Wij kunnen de mensen wel duidelijk proberen te maken, wat een werkelijke inwijding is en hoe deze bereikt kan worden. Wij kunnen de mens helpen verder te gaan, zodat hij niet blijft steken bij een poging tot het verwerven van zelfkennis alleen, maar daarnaast een wereldversmelting in zich probeert waar te maken, waardoor hij als deel van een kosmische eenheid kan gaan functioneren volgens eigen begrip, maar ook volgens de wetten en machten die in die kosmische grote eenheden bestaan en werken, zodat hij vrij komt van eigen bekrompen inzichten en regeltjes.

Dit kunnen wij bevorderen en dat doen wij dan ook. Wanneer er iemand is die tijdens een dergelijk streven in moeilijkheden komt, zo helpen wij en geven hem de sleutels die nodig zijn om verder te kunnen gaan. Wanneer een mens, werkelijk eerlijk en oprecht, met geheel zijn kunnen en streven een inwijding zoekt, zullen wij alles doen om die inwijding te bevorderen. Wij zullen hem bij wijze van spreken de nodige boeken en pamfletten thuisbezorgen, die hij nodig heeft om bepaalde zaken juist te leren zien. Zoals wij er zorg voor dragen dat hij de woorden hoort, die hij nodig heeft om verder te kunnen gaan. Wij zullen hem krachten geven en dromen geven, alles geven wat nodig is. Want ook dit doet de broederschap. Het enige wat wij niet zullen doen is, iemand nemen die voor zichzelf grote geestelijke pretenties heeft, die op de knie nemen, na het genoten geestelijk voedsel desnoods nog eens even laten boeren, ook om dan te zeggen: goed zo, grote jongen, nu ben je ingewijd. Dat doen wij niet, kunnen wij niet doen. Inwijding is een inzicht verwerven in kosmische samenhangen en dat kun je alleen zelf bereiken. De broederschap probeert dit te bevorderen, zeker. Zij werkt met alle mogelijke middelen, zowel

middels ingewijden op aarde als middels inspirerende krachten. Maar het is toch uiteindelijk de mens zelf, die het moet doen.

Zo is het overal. Het werk van de broederschap in deze dagen is een de mens duidelijk maken, wat zijn werkelijke toestand is, wat zijn werkelijke mogelijkheden zijn en hem daarnaast zoveel mogelijk bewust maken van de krachten die in hem schuilen. Indien de broederschap daarin ook maar ten dele slaagt, zal de mensheid na enige tijd - niet eens zo lang - in kunnen gaan in een nieuwe periode van leven, in een nieuwe toestand van gemeenschappelijk bewustzijn ook en daardoor ook tot een nieuwe bereiking kunnen komen binnen het geheel van de kosmos.

Dat is dan mijn antwoord op de vragen die bij u verborgen liggen in de gestelde titel.

Hebt u commentaar?

Vraag: Is de nieuwe toestand een vorm van stoffelijk leven, of bedoelt u een andere mentaliteit en daaraan verbonden mogelijk ook andere uitingen?

Antwoord: Laat mij zeggen dat de toekomst van de stoffelijke mens niet zo duister is als de wijze waarop u de vraag stelt, want bedoeld werd: een verandering van mentaliteit zonder meer. Deze zal, wanneer zij de mensheid omvat, invloed hebben op de geest - dus degenen die niet meer op aarde leven - maar daarnaast de mens in de stof beïnvloeden en zo een verandering van uiterlijkheden, zowel als innerlijke waarden en harmonische mogelijkheden omvatten.

Vraag: Wat is de verhouding tussen de Witte Broederschap en de ODV?

Antwoord: Wat is de verhouding tussen een boom en een blaadje aan een tak daarvan? Wij zijn als orde niet zo heel erg belangrijk. Maar de boom heeft zijn bladeren nodig om een levende boom te zijn, zoals het blad de boom nodig heeft om blad te kunnen zijn. Ik geloof dat dit de relatie is die tussen de broederschap en de ODV is ontstaan. Zij zijn degenen die ons helpen ons praktischer en minder abstract maken. Maar wij, met onze wijze van denken en benaderen zijn het, naar ik meen, die weer een van de vele variëteiten hebben geschapen, zonder welke de broederschap toch misschien niet zo kunnen zijn, wat zij nu is.

Vraag: Is het streven van de broederschap een taak waarvan de uitslag onbekend is, of is de uitslag altijd positief?

Antwoord: In de tijd gezien is het een streven waarvan de resultaten kunnen worden verondersteld, maar niet volledig kunnen worden voorzien of gekend. Daarin zullen dan ook, zeker van een menselijk standpunt uit, vele negatieve factoren een rol spelen. Gaan wij uit van het geheel, zoals dit geestelijk werkt en bestaat, zo kunnen wij zeggen dat het uiteindelijke resultaat gekend is, maar niet de tijdsduur en de ontwikkeling die nodig is om dit te bereiken. Geestelijk gezien is het geheel dan ook altijd positief.

En daarmee lijken mij u vragen voorlopig beantwoord. Na de pauze kom ik terug, wat naar ik hoop geen teleurstelling voor u is. Ik zal dan uw verdere vragen beantwoorden.

Goedenavond.

BEANTWOORDING VRAGEN

Zo, vrienden. Ik hoop dat u een aangename pauze hebt gehad en vraag mij af of u vragen hebt.

Vraag: Zijn er naast de Witte Broederschap nog andere groepen die zich inzetten ten bate van de mensheid?

Antwoord: Er zijn andere namen voor dergelijke groepen, zoals 'het verborgen priesterrijk' e.d. Maar wanneer dezen zich inzetten, zo moet u wel beseffen, dat zij zich in feite niet inzetten ten bate van de mensheid volgens uw termen. Voor u is de mensheid de uiterlijkheid, zoals deze

bestaat en leeft. Maar datgene waarvoor wij in de geest allen werken op het ogenblik dat wij wat licht en geluk gaan vinden is eigenlijk eerder een eenheid in dit geluk. Je werkt niet voor een bepaald verschijnsel van leven, maar je wilt a.h.w. voor een homogeniteit van alle leven werken, waardoor je veel intenser met elkander verbonden zult zijn en dus veel meer uit elkaar zult kunnen putten.

Ik zal trachten dit duidelijk te maken. De mensen hebben natuurlijk een hemel en een hel geschapen naar eigen beeld en gelijkenis. De hemel is dat, wat zij zouden willen dat de wereld zou zijn, en de hel is datgene wat de wereld is, zonder dat de mensen het beseffen.

De werkelijkheid van de geest echter is deze: Er is geen uiterlijkheid. Er zijn dus geen vaste vormen. De wereld zou je je misschien voor kunnen stellen als een soort wolk, vol met ikjes. Die ikjes denken allemaal en die gedachten kunnen zij met elkaar delen. Hoe meer er gedacht kan worden en hoe meer men tezamen een denken kan in standhouden, waaraan steeds meer ikjes deelhebben, hoe omvattender de wereld zal worden waarin je leeft en alle gedachten beleven kunt, ook al is er uiterlijk niets. Je kunt in dit geheel een grote vrede vinden en een groot begrip voor elkaar. Dit samen denken is een vorm van geluk. Wanneer je dit beseft, voel je je gedrongen om zoveel mogelijk anderen de mogelijkheid te geven in dit geheel en in dit geluk in te treden. Want daardoor word je zelf iets gelukkiger en verdwijnt een hiaat in het gemeenschappelijk besef, voortkomende uit het feit dat er volgens je gevoel iemand had kunnen zijn die er echter niet is.

Ik formuleer nogmaals: voor de geest is de onderlinge verbondenheid het werkelijke geluk, maar ook het werkelijke leven. Naarmate daarin een grotere evenwichtigheid ontstaat, is er meer van de beleving die wij kosmische vrede of hemels geluk plegen te noemen. Wij weten dat er meer mogelijkheden bestaan, dan voor ons toegankelijk zijn. Daarom voelen wij ons gedrongen die mogelijkheden voor ons allen alsnog te scheppen. Dit kan alleen door datgene wat wij zijn zoveel mogelijk te delen met anderen. Wanneer die anderen dan nog op aarde in de materie leven, is het voor ons erg belangrijk dat zij, wanneer zij eenmaal uit die materie loskomen, zo mogelijk reeds voordien, mee een rol gaan spelen in onze wereld. Wij proberen dus niet de mensheid - als aardse vorm - te helpen, maar proberen dat, wat wij voelen te kunnen zijn, waar te maken door alles wat tot de mogelijke waarheid behoort volgens ons begrip, zoveel mogelijk toegang tot ons bestaan te verschaffen. Dit laatste zou u dan misschien de werkelijkheid van ons werken voor de mensheid kunnen noemen; al het andere is daar een verschijnsel van, maar niet de reden zelf.

Vraag: Zou u een korte uiteenzetting kunnen geven over het ontstaan van de broeders?
Antwoord: Indien je het begin zoekt, moet je heel ver teruggaan. Dan kom je terecht in de legenden: Er is een periode die wij omschrijven als de Lemurisch-Atlantische periode. Dit is de tijd waarin de mensheid - nog niet Homo sapiens, want die treedt eerst overheersend op later in de Atlantische periode - een weg zoekt naar gemeenschap en denken. In deze tijd is men zeer sterk aangewezen op de natuur en de krachten in de natuur. Men komt er daardoor ook veel gemakkelijker dan voor u denkbaar is toe, verschijnselen te zien als personen en hun acties. Er zijn in deze periode reeds personen die zich bezighouden met de persoonlijkheden die zij achter de verschijnselen vermoeden. Zij krijgen daarbij contact met werkelijke geestelijke persoonlijkheden die reeds in onze wereld een bewustzijn verkregen. Tussen mens en geest ontstaat zo een wisselwerking. Er ontstaat een soort begeleiding door de geest van bepaalde delen van de menselijke ontwikkelingen. Men ziet, dat daardoor voor mens en geest het geluk groter kan worden. Er komen aan onze kant steeds meer entiteiten die geen genoegen meer nemen met de tijdelijke eenheid en beleving in het geestelijke bestaan, maar zoeken naar een meer blijvende harmonie. Naarmate zij verder komen en wijzer worden - dus meer begrijpen - gaan die entiteiten proberen meer invloed uit te oefenen. In incarnaties worden sommigen van hen priesterkoningen of vroege boeddha's.

Ook naast de incarnaties probeert men de mens te confronteren met de mogelijkheid tot ontwikkelingen. Inspiratie wordt eveneens vaak gebruikt, wat blijken mag uit de wijze waarop

belangrijke ontdekkingen en uitvindingen worden gedaan: dezen zijn vaak het gevolg van een plotseling optredend besef. Denk aan Archimedes en zijn Eureka. Je kunt zijn ontdekking natuurlijk aan een stukje badzeep wijten, maar die was er toen nog niet. Hij ervoer iets, wat hij reeds eerder had ervaren, maar bracht opeens twee zaken die hij kende, omvang en waterverplaatsing, met elkaar in verband. Ook ontdekkingen van Stephenson, van Watt, om maar niet te spreken over Newton en zijn appel - ten dele legenden, maar toch verhalen - waaruit blijkt dat een steeds als normaal ervaren verschijnsel opeens anders wordt beseft en wel in zeer korte tijd. Voor een deel is dit ook wel werk van de geest, die bij het bestaan van een besef tracht nadruk te leggen op een in de mens mogelijke associatie, waaruit dan een besef groeit.

Ondertussen wordt de mensheid steeds talrijker en verliest zij iets van haar menselijke milieugebondenheid. Er is niet meer sprake op aarde van een groot aantal geheel verschillende milieus, waarin je dan je weg kunt zoeken. Er is eerder sprake van een geheel, een alomvattend milieu, dat steeds meer bepaald wordt door filosofieën dan door feitelijke waarden. Het meest gevorderde deel van de mensheid gaat zich steeds meer beseffen als één geheel; dit besef breidt zich steeds verder uit. Je kunt dan niet meer volstaan met het richten van je aandacht op enkelingen. Je moet je steeds meer bezighouden met het geheel - waarvoor steeds meer entiteiten nodig zijn.

Ondertussen zijn er in de sferen steeds meer geesten die zijn gaan beseffen dat zij iets aan een verbetering van besef en geluk kunnen gaan doen. Teruggaan naar de wereld, ook in niet stoffelijke vorm, is voor een geest onder omstandigheden nu eenmaal altijd mogelijk geweest. Er zijn vele afzonderlijke groepen geweest, die elk op hun wijze werkten. Er zijn zelfs groepen geestelijke nozems geweest, die voor klopgeest speelden en, wanneer zij daarbij een goed medium troffen zich zeer konden vermaken. Ook in dergelijke groepen is men echter steeds meer gaan beseffen, dat het werken met enkele mensen alleen weinig zin heeft, je wordt er niet beter of slechter van, het zegt niet genoeg, het is eerder een soort speelgoed waar je moe van wordt. Op dat ogenblik gaat men beseffen dat de oude groepering, die ook steeds in omvang is gegroeid en inwijdingen mogelijk maakt en op andere wijze in het menselijke leven invloed uitoefent, een benadering heeft, die beter is. De groepen gaan zich daarmee bezighouden en in steeds meer gevallen zien wij, dat men als geestelijk gemeenschapje zegt: Wij willen voortaan met de broederschap samenwerken.

Voor onze orde is dit niet eens zo heel lang geleden gebeurd. Wij zijn nu versmolten met de broederschap, zoals vele andere groepen - zij het dat de tijdstippen verschillen. Steeds meer beseft men, dat men vanuit de geest als een werkelijke eenheid t.o. de mensheid moet reageren. Want in die eenheid kun je als geest over zovele gegevens beschikken dat dit op zich reeds een voortdurende ontwikkeling, een voortdurende vernieuwing van geluk betekent, en een ontwikkeling betekent die naar een einddoel voert. Door dergelijke uitbreidingen van de oorspronkelijke groep entiteiten is eigenlijk de Witte Broederschap ontstaan. Onze orde is van latere datum en stamt in aanloop uit de tijd van 500 tot 400 v. Chr. Wij hebben dan te maken met een groot aantal tegenstellingen in de wereld. Je gaat dan na de dood beseffen dat er heel wat Godennamen zijn, die op aarde elkaar bestrijden of met elkaar concurreren, terwijl de kracht die erachter schuilt, dezelfde is. Je komt dan tot de conclusie, dat het besef van die eenheid erg belangrijk is voor de mens; zowel als voor het vinden van een eenheid in de geest. Waarop je begrip tracht te kweken en zo bestaande tegenstellingen probeert af te zwakken. Daarin komt dan het begrip verdraagzaamheid ook voor het eerst aan de orde, ook al noemden wij ons niet zo.

Er komen in die periode vele denkers en filosofen op aarde. Het is een uitermate rijke tijd en juist deze denkers en filosofen, maar ook enige auteurs die volgens mij aansprakelijk zijn voor het verhaal van de goden op de Olympus door de wijze, waarop zij plaatselijke goden en legenden samenvoegden tot een schitterend drama vol goden en godinnen. Ook deze geesten komen bij ons en beseffen dat de strijd tussen de goden onzin is. Wij werken dan naast de broederschap, maar niet als deel daarvan.

Het opkomende christendom brengt eenzijdigheid, de neiging al het andere te verwerpen. Wij probeerden zoveel mogelijk daar iets tegenover te stellen. Rond 1860 is er een opleving van spiritisme. Tot dan hebben wij contacten met de mensen gehad door orakels e.d., terwijl inspiraties en verschijnselen eveneens gebruikt werden. Wij gaan ons echter in 1850 bemoeien met mediums en vinden zo een vorm, die ook stoffelijk bruikbaar is voor ons werk. Rond 1886 werken wij met een Engelse groep. Rond 1915 beginnen wij een dergelijk werken in uw land, in dezelfde tijd beginnen wij ook in het westen van de USA. De samenwerking met de broederschap neemt toe, terwijl onze werkzaamheden meer gaan omvatten, zodat wij nu in een betrekkelijk groot aantal landen manifesteren en kringen hebben opgericht, waarin wij de mensen proberen een bepaalde wijze van denken voor te leggen en hen een beter begrip van de wereld, zowel als van geestelijke waarden te geven. Dit in de hoop hierdoor de mensen tot het besef te brengen, dat zij in wezen veel meer gemeen hebben, dan hen ooit scheidt. Daarna komt een ogenblik waarop de orde besluit als deel van de broederschap verder te werken, dit met behoud van het aangeboorde werkterrein.

Vraag: Kunt u in de evolutie van de mensheid een redelijk opgaande lijn van begrip waarnemen?

Antwoord: Geestelijk zie ik wel degelijk een opgaande lijn, daar het begrip voor de werkelijkheid van de verschijnselen, de betekenis daarvan en de kennis van eigen wezen steeds groter worden. De mens gaat zich dus steeds bewuster in zijn wereld bewegen en doet zo meer voor de geest belangrijke ervaringen op. Er zijn voor de mens geestelijk steeds meer mogelijkheden, juist omdat hij niet steeds weer met het onbegrepene wordt geconfronteerd.

Wat de lichamelijke kwestie betreft, zo meen ik, dat wij nog steeds dezelfde eigenschappen terugvinden: de stamverwantschappen, het recht van de sterkste - ook al formuleert men dit in uw tijd wat anders. Ik meen niet dat er in dit opzicht sprake is van een werkelijke evolutie. Ik zou trouwens, wat dit betreft, voorzichtig willen zijn, daar het begrip evolutie inhoudt dat er een lange ongebroken lijn van ontwikkeling is. In verband met de mensheid zou ik liever spreken over een reeks sprongmutaties, welke tezamen als evolutionair verschijnsel zouden kunnen worden gezien, daar er perioden zijn, waarin opeens een geestelijke of ook wel materiële verandering optreedt, terwijl na een dergelijke korte periode van omwenteling weer een gestage ontwikkeling voortkomt.

Vraag: De mens is toch op aarde om bepaalde ervaring op te doen. Ik stel mij voor dat bv. een Bodhisattva niet meer op aarde, maar elders ervaringen op zal moeten gaan doen. Zal dit tot in eeuwigheid zo voort moeten gaan?

Antwoord: Ik geloof het niet. Maar ik kan dit niet met zekerheid zeggen. Ik ben deel van het proces, ben voortdurend in beweging, dus hoe kan ik met zekerheid zeggen dat er een ogenblik zal komen dat er geen beweging meer is? Je kunt veel dingen enigszins overzien. Als je naar beneden kijkt, zie je veel en voornamelijk de grote lijnen. Maar wanneer je naar boven kijkt, kijkt je veelal vanuit je eigen verwachtingen, zodat de waarneming daar altijd wat dubieuzer is.

Laat mij het als volgt stellen: Wanneer een geest in staat is, zonder verdere z.g. concrete ervaringen en tegenstellingen, die je niet meer door je denken voor jezelf kunt veranderen, verder kan gaan, zal hij zeker niet meer in een stoffelijk milieu incarneren, zoals een mens dit doet. Hij zal dan geestelijk verder gaan. Dit betekent, dat er in de mensheid voortdurend geesten leven die verder gaan en niet meer als mens terugkeren, terwijl anderen weer als mens zullen moeten terugkeren, omdat zij zich als geest niet voldoende kunnen integreren met het geheel, zonder een verdere reeks van stoffelijke ervaring te hebben opgedaan. Er zijn naast de mens andere vormen van bezielde leven, die rijp worden door het zichzelf beschouwen, dat de mens kentekent. Die evolueren dan - indien je het zo mag noemen - naar een menszijn toe. De wereld is in wezen de klas van een kosmische school. Er zijn meer klassen, dat is wel zeker. Toch heb ik het gevoel dat in deze klas de kwaliteit van het onderwijs aan het verbeteren is.

Vraag: Is alles wat deze avond in het eerste deel gezegd is, exact juist? Of zijn de conclusies die getrokken werden, axioma's. M.a.w.: wat medegedeeld wordt, kan dit op vergissingen berusten? Of niet?

Antwoord: Het kan niet op vergissingen berusten, zover het een bestaande toestand betreft. Het kan wel op gissingen berusten, zover het ontwikkelingen in de nabije toekomst betreft, daar het niet altijd mogelijk is het precieze verloop en het juiste tijdsverloop tussen 2 toestanden, die op zich buiten de tijd constateerbaar zijn, juist in te vullen. Er zijn dus altijd kleine delen niet bekend en juist daarbij kunnen misinterpretaties ontstaan.

Wat ik over huidige situaties gezegd heb, is echter geen axioma, doch de waarheid, zoals ik die ken. Wat ik gezegd heb omtrent het werken van de broederschap, is de waarheid, zover ik die ken. Ik meen dat mijn kennis in deze echter betrekkelijk ver gaat. Wat de zuiver stoffelijke zaken in bv. Engeland betreft: dit zijn feiten die geconstateerd zijn door ons. Dit is dus niet iets wat waar zou kunnen zijn. Het gestelde berust op een aantal besprekingen die werkelijk gevoerd zijn plus maatregelen, die overwogen zijn en waarvan wij weten dat zij nu nog in voorbereiding bestaan. Zoals wij weten dat bepaalde acties die nu zich ontwikkelen, uitvloeisel zijn van deze besprekingen enz. Dit geldt op dezelfde wijze voor de andere materieel gestelde zaken. Wanneer wij in de orde bv. de oliecrisis bezien, dan zeggen wij - de feiten vermeldende: hoe vol de olietanks zijn, wat zij bevatten en waarvan die vloeistof kwam. Dat is dus feitelijke kennis die achteraf ook door anderen bevestigd zal worden.

De daaruit getrokken conclusie is echter veronderstelling, gebaseerd op kennis van zaken. Wij hebben toen gezegd: dat de oliecrisis en de daaruit voortvloeiende zaken niet een zaak van jaren, doch van maanden zou zijn. Wel voegden wij daaraan toe, dat volgens ons energie daarna veel duurder zou blijven. Enz. Op grond van bekende feiten en verschijnselen plus factoren die in de toekomst te overzien zijn, kun je dus met redelijke zekerheid conclusies trekken. Maar sommige dingen kunnen wij niet geheel overzien, zoals bv. hoe het met den Uyl zal gaan, al wisten wij, dat hij tegen het einde van het vorige jaar reeds in politieke moeilijkheden zou komen. Hij heeft zich tegen onze verwachtingen in er tot nu toe redelijk uit gered. Of hij dit weer kan doen? Ons lijkt het niet mogelijk. Maar zeker zijn wij niet. Dit wordt echter duidelijk als een mening of veronderstelling gegeven, terwijl gekende feiten zonder enige bijvoeging worden gesteld. Hopelijk is dit voldoende.

Vraag: Is den Uyl van de rode broederschap?

Antwoord: Veel broederschap ontdek ik daarin niet. Mij doet hij eerder denken aan een Pink Panther.

Vraag: Zijn ethiek en moraal milieugebonden?

Antwoord: Moraal is de gedragsnorm, gesteld door de heersende groep in een gemeenschap voor het geheel daarvan. De formulering daarvan geschiedt vaak in wetten. Moraal is datgene wat de macht in de gemeenschap aanvaardbaar vindt, maar predikt als godgegeven wet of menswaardig noodzakelijk.

Ethiek is innerlijk besef in uiting mede bepaald door omstandigheden, maar toch in eerste aanleg een uiting van in het Ik bestaand besef.

Hiermede moet ik tot mijn spijt gaan besluiten. Ik dank u voor uw aandacht en wens u een goedenavond.

d.d. 25 januari 1974